ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Γυναῖκες μὲ τό... νοῖκι !...

Ἡ δυστυχία ποὺ ἐπικρατεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Κίνα καὶ τὴν ὁποία χειροτερεύουν ἀκόμη περισσότερο ὁ ἐμφύλιος σπαραγμὸς καὶ ἡ βαρειὲς φορολογίες ποὺ ἀναγκάζονται ἡ τοπικὲς κυβερνήσεις νὰ ἐπιβάλουν, γιὰ νὰ συντηροῦν τὰ ἐπαναστατικὰ ἢ ἀντεπαναστατικὰ στρατεύματά τους, ἔχουν φέρει σὲ ἀλεεινὴ καὶ τρισαθλία κατάσταση τὴν μεσαία τάξι καὶ τὸ λαό. Καὶ ὁ καθένας μεταχειρίζεται ὅποιο μέσο μπορεῖ γιὰ νὰ κερδίση τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἔτσι, κοντά σ' ἄλλα, οἱ Κινέζοι... ἐνοικιάζουν τὴν γυναίκα τους γιὰ ἕνα ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα καὶ ἀντὶ ὡρισμένου ποσοῦ, σ' ὅποιαν τὴν ζητήσει ἢ τὴν βρίσκει ὡραία !

Ἡ συνήθεια αὐτὴ ἐπικρατοῦσε ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων στὶς περιφέρειες τοῦ Κανσοῦ καὶ τοῦ Σιγκιάγκ καὶ σιγά - σιγὰ διεδόθη σ' ὁλόκληρη τὴν Κίνα, ὅπου καὶ διετηρήθη χιλιάδες χρόνια. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνος εἶχε καταργηθῆ στὶς περισσότερες ἐπαρχίες, χάρις στὸ νεωτεριστικὸ πνεῦμα ποὺ εἶχε μεταδοθεῖ ἐκεῖ ἀπ' τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀμερική.

Ἡ συνήθεια αὐτὴ εἶνε σύμφωνη ἄλλωστε μὲ τὴν θρησκεία. Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ παραχωρήση τὴν γυναίκα του σ' ἕναν ἄλλον, γιὰ ἕνα μῆνα, ἢ γιὰ ἕνα χρόνο, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ παραχώρησις αὐτὴ θὰ ἔχη χαρακτῆρα ἐμπορικὸν καὶ δὲν θὰ γίνεται γιὰ τιμωρία τῆς γυναικός. Ἡ διάρκεια τῆς ἐνοικιάσεως κανονίζεται διὰ συμφωνίας τοῦ συζύγου, τῆς συζύγου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐπίσης κεἰ τὸ ἀντίτιμο τοῦ ἐνοικίου κανονίζεται ἀναλόγως τῆς καλλονῆς τῆς γυναικὸς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Στὴν περιφέρεια τοῦ Κανσοῦ, τὸ σύνηθες ἐνοίκιο μιᾶς γυναικὸς εἶνε δυὸ λίρες στερλίνες τὸν μῆνα, ὑπάρχουν ὅμως καὶ γυναῖκες ποὺ ἐνοικιάζονται ἀντὶ 10 λιρῶν στερλινῶν μηνιαίως !

Ἡ διάρκεια τῆς ἐνοικιάσεως δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ εἶνε ἀνωτέρα τῶν δύο ἐτῶν. Τὰ ἐνοικιαστήρια συμβόλαια συντάσσονται κανονικῶς στὰ συμβολαιογραφεῖα, ἐπὶ χαρτοσήμου καὶ ὁρίζουν λεπτομερῶς τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τὴν ποινικὴ ρήτρα ποὺ ὑποχρεοῦται ὁ καθένας τῶν συμβαλλομένων νὰ πληρώση στὸν ἄλλον, ἂν τυχὸν παραβῆ τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου.

Στὴ γυναίκα ποὺ ἐνοικιάζεται σ' ἕναν ἄνδρα ἀπαγορεύεται ἀπολύτως νὰ πατήση στὸ σπίτι της ἢ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν ἄνδρα της σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς ἐνοικιάσεως.

***

Λωποδύτης—Συγγραφεὺς

Στὸ Λονδῖνο δικάσθηκε πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ἕνας διάσημος λωποδύτης, ὁ Οὐίλλιαμ Χάρλεϋ, ὁ ὁποῖος σημειωτέον ἔχει καταδικασθῆ ἄλλες δεκαοχτὼ φορὲς γιὰ κλοπὲς καὶ ὁ ὁποῖος—μὴ γελᾶστε—διεκδικεῖ τίτλο συγγραφέως.

Στὴν δίκη, ὁ Χάρλεϋ διηγήθηκε στοὺς δικαστὰς πολὺ περίεργα πράγματα. Εἶπε δηλαδὴ ὅτι ἕνα μῆνα πρὶν εἶχε παραδώσει σ' ἕναν μεγάλο ἄγγλο συγγραφέα ἕνα χειρόγραφο, στὸ ὁποῖο διηγεῖτο διάφορες λωποδυτικὲς περιπέτειές του. Ἀπ' τὶς ἀφηγήσεις ποὺ εἶχε τὸ χειρόγραφο ἐκεῖνο, ὁ ἄγγλος συγγραφεὺς, ἔβγαλε δυὸ ὡραῖα δράματα, τὸ ἕνα μάλιστα ἀπ' τὰ ὁποῖα σημείωσε τεραστία ἐπιτυχία, μεταφράσθηκε σὲ διάφορες ξένες γλῶσσες καὶ παίχθηκε καὶ στὸν κινηματογράφο, ἀφοῦ διασκευάσθη καταλλήλως. Μόνο γιὰ τὴν κινηματογραφικὴ διασκευὴ ὁ ἄγγλος συγγραφεὺς πληρώθηκε 14.000 λίρες στερλίνες ἐνῶ στὸν Χάρλεϋ ἔδωσε μόνο πέντε λίρες.

Ὁ Χάρλεϋ ἐπρόσθεσε ὅτι ἔχει γράψει σ' ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ πολλὰ ἄρθρα γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὶς περιπέτειες τῶν λωποδυτῶν καὶ ὅτι γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἄρθρα πληρώθηκε συνολικῶς 100 λίρες.

Οἱ δικασταὶ συγκινήθηκαν ἀπ' τὴν ἱστορία τοῦ Χάρλεϋ καὶ τὸν ἀθώωσαν τὴν φορὰ αὐτή, ἀφοῦ προηγουμένως τοὺς ἔδωσε τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ ἐγκαταλείψη πειὰ τὸ λωποδυτικὸ ἐπάγγελμα καὶ θὰ καλλιεργήση μόνο τὸ συγγραφικό του τάλαντο.

Κι' ἔτσι, σὲ λίγον καιρὸ θὰ διαβάσουμε τὰ ἔργα τοῦ λωποδύτου συγγραφέως.

καὶ ἄδειασε τὸ ποτῆρι του ἀργὰ-ἀργὰ κλείνοντας κι' αὐτὸς τὰ μάτια του ἀπ' τὴν ἠδονή.

Σὲ λίγο, οἱ δυὸ ἄνδρες κύτταζαν τὸ μπουκάλι ποὺ ἦταν ἄδειο.

Ὁ Σάντσα σηκώθηκε. Μὲ βῆμα ἀναποφάσιστο, κλονούμενο, προχώρησε πρὸς τὰ πίσω καὶ ἔφθασε στὴν πόρτα μὲ τὰ μάτια καρφωμένα δύσπιστα στὸν ἐχθρὸ καὶ συμπότη του.

Ὁ Λουΐτζ ὅμως δὲν ρίχτηκε νὰ τὸν χτυπήση. Μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα, κύτταζε τὸ ἄδειο μπουκάλι κι' ἄφησε τὸν Σάντσα νὰ φύγη ἀνενόχλητος...

Πρωΐ-πρωΐ τὴν ἄλλη μέρα ὁ Λουΐτζ ἔφυγε ἀπ' τὸ χωριὸ καὶ δὲν ξαναφάνηκε ποτὲ πειά...

Jean Bouchor

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

Ἕνα ὑπέροχο θέατρο ποὺ κάηκε. Μιὰ εὐγενὴς φιλοτοῦ βασιλέως Καρόλου. Ὁ μέγας ἀρχιτέκτων Καραζάλε. Ἱστορικὴ παράστασις. Ἐνθουσιασμὸς βασιλέως καὶ κοι Μιὰ βασιλικὴ ἐπιθυμία. Ἡ ὑπόγειος στοὰ ποὺ ἀνοίχ μέσα σὲ τρεῖς ὧρες.

Στὴ Νεάπολη τῆς Ἰταλίας ὑπῆρχε κάποτε ἕνα τεράστι πολυτελέστατο θέατρο, ποὺ ἐθεωρεῖτο ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ θαύματα ἀρχιτεκτονικῆς. Τὸ θέατρο αὐτὸ εἶχε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Κ λου καὶ ἐκάηκε μαζὺ μὲ πολλὰ ἄλλα ὡραῖα κτίρια τῆς Νεαπό κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς ἐπαναστάσεως ποὺ ἔγινε στὴν Ἰταλία ἑκατὸν εἴκοσι χρόνων. Ἡ ἱστορία τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ θεά εἶνε ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα.

Ὅταν ὁ Κάρολος ἕβδομος ἐβασίλευε στὴν Ἰταλία καὶ εἶχ πρωτεύουσά του τὴ Νεάπολη, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του καὶ ὁ μεγαλείτερος ἀρχιτέκτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, Ἄγγελος ραζάλε. Ὁ βασιλεύς, θέλοντας ν' ἀποθανατίση τὸνομά του μ να ὡραῖο μνημεῖο, ἐκάλεσε τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτὸν καὶ τοῦ ε

— Καραζάλε, θέλω νὰ μοῦ χτίσης τὸ ὡραιότερο θέατρο κόσμου. Ἔχεις γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ στὴ διάθεσή σου ὅλη μου περιουσία. Μὴ λογαριάσης οὔτε ἔξοδα οὔτε τίποτα ἄλλο. Ἐκ ποὺ θέλω ἐγὼ εἶνε νὰ μοῦ παρουσιάσης ἕνα ἀληθινό θαῦμα !

— Θὰ προσπαθήσω νὰ εὐχαριστήσω τὴ Μεγαλειότητά σας, κρίθηκε ὁ μεγαλοφυὴς ἀρχιτέκτων.

Κ' ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες, τὸ σχέδιο τοῦ νέου θεάτρου ἦ ἕτοιμο. Ὁ Καραζάλε ἐδιάλεξε ἕνα ὡραῖο μέρος τῆς Νεαπόλ κοντὰ στὸ παλάτι, διέταξε νὰ γκρεμίσουν τὰ σπίτια ποὺ ὑπῆ ἐκεῖ, ἀπεζημίωσε τοὺς ἰδιοκτῆτες τους μὲ ἔξοδα τοῦ βασιλέως ρόλου, καὶ σὲ λίγο στρατιὰ ὁλόκληρη ἐργατῶν ἄρχισε νὰ ἐργ ται γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση τοῦ θεάτρου.

Τὸ κτίριο τοῦ θεάτρου ὅταν ἑτοιμάστηκε ἀποτελοῦσε πράγ τὸ ὄγδοο θαῦμα τοῦ κόσμου. Ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ πολυτέ του ἦταν ἀσύγκριτη. Τὸ σπουδαιότερο ὅμως ἦταν ἡ ταχύτης τὴν ὁποία χτίσθηκε ὁ κολοσσὸς αὐτός. Ὁ ἀρχιτέκτων ἐτοίμασ σχέδιο στὶς 8 Μαρτίου. Στὶς 2 Νοεμβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους τὸ τρο ἦταν ἕτοιμο καὶ ἡ πρώτη παράστασις ἐδόθη στὶς 4 τοῦ ἰ μηνός, ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Καρόλου ! Τὸ θέατρο ἐπῆρε τὸ ὄνομα τὸ γιὰ νὰ θυμίζη καὶ τὸν ἅγιο καὶ τὸ βασιλέα.

Ἕνα μεγάλο θεωρεῖο εἶχε προετοιμασθῆ γιὰ τὸ βασιλέα τὴ βασιλικὴ οἰκογένεια. Κι' ὅταν ὁ βασιλεὺς ἐμπῆκε στὸ θεω του συνοδευόμενος ἀπὸ τὴ βασίλισσα, τὸ θέατρο ἦταν κατάμε Τόσος ἦταν ὁ γενικὸς θαυμασμὸς γιὰ τὸ ἀριστούργημα ποὺ οἰκοδομηθῆ, ὥστε ὁ βασιλεὺς ἐχειροκρότησε πρῶτος καὶ τὸ πο δειγμά του ἀκολούθησε ὅλη ἡ αὔθουσα.

Ἀλλ' ἡ ἱστορία τοῦ κτιρίου δὲν τελειώνει ἐδῶ.

Ὁ βασιλεὺς πρὶν ἀρχίσει ἡ παράστασις, ἐκάλεσε τὶν ἀρχ κτονα στὸ θεωρεῖο του καὶ βάζοντας τὸ χέρι στὸν ὦμο του, συνεχάρη γιὰ τὸ ἔργο του μπροστὰ σ' ὅλον τὸν κόσμο.

— Μπράβο ! Μπράβο ! ἐφώναζε ὅλη ἡ πλατεία τοῦ θεάτρ

Ὅταν ξανάγινε ἡσυχία, καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ἔπαυσε νὰ χαιρ τὸ κοινὸ ποὺ τὸν χειροκροτοῦσε, ὁ βασιλεὺς τὸν ἐκράτησε στὸ ωρεῖο του καὶ τοῦ εἶπε χαμογελῶντας :

— Κάτι λείπει ἀπὸ τὸ κτίριό σας ...

— Τί λείπει, Μεγαλειότατε ; ἐρώτησε ὁ ἀρχιτέκτων.

— Λείπει μιὰ ὑπόγειος ὁδὸς ποὺ νὰ ὁδηγῆ ἀπὸ τὸ θέα στὸ παλάτι μου...

Ὁ ἀρχιτέκτων ἔσκυψε τὸ κεφάλι, λυπημένος ποὺ δὲν τὸ ε σκεφθῆ κι' αὐτό, ὑπεκλίθη μπρὸς στὸ βασιλέα Κάρολο καὶ βγ ἀπ' τὸ θεωρεῖο.

Ἡ παράστασις ἐκράτησε τρεῖς ὧρες. Ὅταν ὁ βασιλεὺς ἐβγ ἀπ' τὸ θεωρεῖο του, βρῆκε τὸν Καραζάλε ὁ ὁποῖος τὸν κερίμ στὸ διάδρομο.

— Ποῦ εἶσαστε καθ' ὅλη τὴν παράσταση ; τὸν ἐρώτησε.

— Φρόντιζα γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τῶν διαταγῶν τῆς Μεγαλειότη σας, ἀπήντησε ὁ ἀρχιτέκτων.

— Ποιῶν διαταγῶν μου ! ἐρώτησε ἔκπληκτος ὁ βασιλεύς.

Ἡ Μεγαλειότης σας ἂς εὐδοκήση νὰ μὲ ἀκολουθήση καὶ ἰδῆ, ἀπάντησε ὁ Καραζάλε.

— Ἄς τὸν ἀκολουθήσουμε ! εἶπε τότε ὁ βασιλεὺς στρεφόμ νος πρὸς τὴ βασίλισσα. Ὅτι δήποτε καὶ ἂν ἔκανε δὲν θὰ μὲ κ νη νὰ ἐκπλαγῶ. Ζοῦμε στὴν ἐποχὴ τῶν θαυμάτων τῆς τέχνης !

Ἀκολούθησαν λοιπὸν τὸν ἀρχιτέκτονα κι' ὅταν ἔφθασαν σ' ἕ ὡρισμένο μέρος ὁ βασιλεὺς ἔμεινε κατάπληκτος ὅταν εἶδε ν' ἀν γουν μπροστά του τὴν πόρτα μιᾶς ὑπογείου στοᾶς, τῆς ὁποίας τοῖχοι ἤτανε σκεπασμένοι μὲ βελοῦδο καὶ καθρέφτες. Ἡ στοὰ α τὴ ὁδηγοῦσε ὑπογείως ἀπὸ τὸ θέατρο στὰ ἀνάκτορα, δυὸ δὲ κλ μακες ἀπὸ πενῆντα πέντε μαρμάρινα σκαλιὰ ἡ κάθε μιά, βρισκόταν στὰ δύο της ἄκρα.

— Πότε οἰκοδομήθηκε αὐτὴ ἡ στοά ; ἐρώτησε ἔκπληκτος Κάρολος.

— Μεγαλειότατε, ἀπήντησε ὁ ἀρχιτέκτων, σὲ τρεῖς ὧρες! Ὅσ δηλαδὴ διήρκεσε καὶ ἡ παράστασις !